

Nil temere uxori de seuis crede querenti
Sepe etenim mulier quem coniunx diligit odit
Cūq; mones aliquē nec se velit ipse monere
Si tibi fit charus noli desistere ceptis
Cōtra verbosos noli cōtendere verbis
Sermo datur cūctis, animi sapiētia paucis
Dilige sic alios ut sis tibi charus amicus
Sic bonis esto bonus ne te mala dāna sequant
Rumores fuge ne incipias nouus auctor haberi.
Nam nulli tacuisse nocet, nocet esse locutū
Rem tibi pmissam certam pmittere noli
Rara fides ideo est quia multi multa loquuntur
Cum te aliquis laudat iudex tuus esse memeto
Plus alijs de te q̄ tu tibi credere noli
Officiū alterius multis narrare memeto
At alijs cum tu benefeceris ipse fileto
Multoz cum facta senex et dicta recenses
Fac tibi succurrāt iuuenis que feceris ipse
Ne cures si quis tacito sermone loquatur
Consciū ipse sibi de se putat oīa dici
Cum fueris felix que sunt aduersa caueto
Non eodem cursu respondēt vltima primis
Cum dubia et fragilis sit nobis vita tributa
In mortē alterius spem tu tibi ponere noli
Exiguū munus cum dat tibi paup̄ amicus
Accipito placide, et plene laudare memeto
Infantem nudum cum te natura creauit
Paupertatis onus patiēter ferre memeto